# ВПЛИВ АКТОРСЬКОЇ МАЙСТЕРНОСТІ НА РЕАЛЬНЕ ЖИТТЯ В КРЕАТИВНИХ ІНДУСТРІЯХ: АНАЛІЗ ЗАСТОСУВАННЯ АКТОРСЬКИХ ТЕХНІК У СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ТЕАТРІ ТА КІНО

Артемова Я., здобувач вищої освіти
Джим П.-Е., здобувач вищої освіти
*Київський національний університет технологій і дизайну*

*Ключові слова:* культурні індустрії, креативні індустрії, акторська майстерність, перформативні мистецтва, метод Станіславського, український театр, вплив на реальне життя, емоційна грамотність, українська колекція, музичний арт-об'єкт.

У системі сучасних культурних та креативних індустрій акторська майстерність розглядається як комплексний синтетичний феномен, де емоційно-психологічна єдність є запорукою успішної комунікації зі споживачем. Вплив акторської майстерності на реальне життя, зокрема застосування технік втілення ролей у повсякденному спілкуванні та емоційній регуляції, виступає не лише маркетинговим інструментом, а й важливою складовою художньої концепції артиста, що і зумовлена необхідністю аналізу перформативного матеріалу як джерела вивчення емоційної культури та ідентифікації українського контенту в глобальному полікультурному просторі.

З огляду на останні дослідження перформативних мистецтв, варто зосередити увагу на статті І. Гавран «Психологічні стратегії актора в процесі втілення ролей у театрі та кіно» [1], де демонструється широка панорама вітчизняного акторського мистецтва, охоплюючи різноманітні напрями від академічної гри до етно, сучасного та поп-стилів. У самому виданні фіксується перехід від поодиноких ролей до системного формування ринку креативних індустрій, прикладом чого став масштабний театральний проект у контексті перформативних мистецтв. Кожен об'єкт перформативного мистецтва, представлений у дослідженні, є свідченням пошуку унікальної акторської мови, що відповідає естетиці конкретного напряму.

Однією з ключових проблем візуальної репрезентації в українському перформативному мистецтві є забезпечення автентичності та концептуальності втілення ролі. Аналіз практичних кейсів (в т. ч. – акторського втілення), наведених у виданні І. Гавран, свідчить про використання акторських технік як засобу підсилення емоційного змісту. Так, до прикладу: у творчості акторів сучасних українських театрів візуальне оформлення (зокрема таких постановок як-от: «Гори за селом», «Говорять і показують…») корелюється з їхньою етно-естетикою, де іронія поєднується з глибинними гуцульськими архетипами [5]. З-поміж іншого, варто звернути увагу на акторську майстерність у постановках, що

демонструють еволюцію акторських образів вітчизняної культури від постмодерної естетики 90-х рр. ХХ ст. до виразного стилю ХХІ ст., де підкреслюється динаміка розвитку креативності акторського бренду [4].

Таким чином, перформанси акторських втілень стають підґрунтям додаткового смислового навантаження, перетворюючи фізичний носій на арт-об'єкт, що є критично важливим для збереження цінності продукту в епоху цифризації.

Однак, подальшого наукового вивчення потребує трансформація акторських стратегій у умовах переходу від матеріальних носіїв до стрімінгових сервісів (інтернет джерел). Важливим вектором є аналіз того, як акторська майстерність у цифрових форматах (cover art онлайн-перформансів) успадковує традиції художнього оформлення театральних постановок, описаних у дослідженнях. Також перспективним є дослідження впливу фестивального менеджменту на акторську стилістику колективів, що брали участь у таких творчих заходах як-от: «Червона рута» [2] або фестиваль «Рок екзистенція» [3].

Підсумовуючи, можна стверджувати, що акторська складова українських перформативних продуктів є невід'ємною частиною креативного продукту, яка фіксує культурний контекст епохи. Приклади втілення ролей акторів сучасних театрів та кіно підтверджують, що якісна акторська майстерність є засобом ідентифікації артиста в полікультурному середовищі. Вибрана перформативна вибірка, представлена у виданні, слугує базою для розуміння того, як українська креативна індустрія вибудовувала свою акторську мову протягом десятиліть.

*Список використаних джерел*

1. Гавран І. Психологічні стратегії актора в процесі втілення ролей у театрі та кіно. Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Аудіовізуальне мистецтво і виробництво. 2025.
2. Роль театрального мистецтва у часі війни. Збруч. Культура. 12 квітня 2023. URL: https://zbruc.eu/node/115133 (дата звернення: 21.03.2026).
3. Подунай Я. Фестивалі театрального мистецтва 1990-х років в Україні як каталізатор розвитку українського театру. Наукові та практичні дослідження розвитку естрадно-вокального мистецтва: матеріали І Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Івано-Франківськ, 01 грудня 2022 року). Івано-Франківськ: Редакційно-видавничий відділ ЗВО «Університет Короля Данила», 2022. С. 140–144.
4. Пукас А. Метод Станіславського в акторській майстерності (1989–2015): поетикальний, стилістичний і суспільно-філософський аспекти: бакалаврська робота. Український католицький університет. Кафедра філології. Львів: УКУ, 2024. 49 с.
5. Абрамович О. Майстерність актора як засіб розвитку особистості. Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. 2023.